

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.48/2009/8. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. május 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a ... Megyei Bíróság 2008. október 30. napján kihirdetett 13.B.257/2007/17. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

I. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények megnevezése helyesen:

1 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntette /Btk. 170. § (1) bekezdés, (6) bekezdés I. fordulat/ é s

1 rb. testi sértés büntettének kísérlete /Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés/.

E vádlott börtön-büntetését 1 (egy) év 10 (tíz) hónapra e n y h í t i, s a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását m e l l ő z i.

A szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.

II. r. vádlottnál a bűncselekmény megnevezése helyesen társtettesként elkövetett testi sértés büntette /Btk. 170. § (1) bekezdés, (6) bekezdés I. fordulat/.

E vádlottnál a szabadságvesztés utólagos végrehajtására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

III. r. vádlottnál a bűncselekmény helyes megnevezése bűnsegédként elkövetett testi sértés büntette /Btk. 170. § (1) bekezdés, (6) bekezdés I. fordulat/.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési eljárásban 22.500 (huszonkettőezer-ötszáz) Ft bűnügyi költség merült fel, amely a vádlottakat egyenlő arányban terheli.

I. r. vádlott személyi igazolványának a száma, III. r. vádlotté pedig

Felhívja az első fokú bíróságot, hogy II. r. vádlott büntetései összbüntetésbe foglalásának lehetőségét vizsgálja meg.

I n d o k o l á s :

Az első fokú bíróság ítélete ellen I. r. vádlott, II. r. vádlott és a védője, valamint III. r. vádlott az irány megjelölése nélkül, míg I. r. vádlott védője enyhítésért, III. r. vádlott védője pedig elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség annak hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan a cselekmény súlyos testi sértés büntettének való minősítését és a büntetés enyhítését kérte.

Az ítélőtábla az első fokú bíróság ítéletét - a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében - az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság tényállása kis részben hiányos és az kis részben ellentétes is az iratok tartalmával [Be. 351. § (2) bekezdés b/, c/ pont], ezért azt a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - helyesbíteni és kiegészíteni szükséges a következők szerint:

- II. r. vádlott 2004. február 11. napján követte el a ...i Városi Bíróság 35.Fk.504/2005/30. számú határozatával elbírált bűncselekményeit.
A ...i Városi Bíróság 2008. december 1. napján jogerős 64.B.752/2007/12. számú ítélete a 2007. január 11. napján megvalósított súlyos testi sértés büntettének kísérlete miatt 8 hónapi börtön-büntetést és 1 év közügyektől eltiltást alkalmazott, s egyben elrendelte a ...i Városi Bíróság 35.Fk.2361/2004/28. számú ítéletével kiszabott 8 hónapi szabadságvesztés utólagos végrehajtását is. A szabadságvesztések letöltését 2009. április 8. napjától kezdte meg II. r. vádlott.
- III. r. vádlottnál a ...i Városi Bíróság 35.B.3474/2002/36. számú határozata a 2001. szeptember 25. napján elkövetett bűncselekményeket bírálta el, s vele szemben a ...i Városi Bíróság 39.B.1998/2006/8. számú, 2007. július 4. napján jogerős ítélete a 2006. május 10. napján megvalósított garázdaság vétsége és könnyű testi sértés vétsége miatt pénzbüntetést alkalmazott.
- III. r. vádlottnak I. r. vádlott a fia, míg II. r. vádlott az unokatestvére.
- I.sz. sértett 1990. május 1-én, míg II.sz. sértett 1984. október 22-én született.

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélőtábla az első fokú

bíróság ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Eleget tett az első fokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének, feltárta a szükséges bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, valamint egyenként és összességükben is megfelelően értékelte.

Meggyőző indokát adta továbbá annak, hogy a tényállása alapjául mely bizonyítékokat és miért fogadott el. Az első fokú bíróság indokaival az ítéletábra egyetért azon pontosítással, hogy az ítélet 8. oldal 2. bekezdésében L. Á. neve helyesen I.sz. sértett.

II. r. és III. r. vádlottak védői által bejelentett fellebbezésekben új tény, illetve új bizonyítékot nem jelöltek meg, azok kizárólag az első fokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis az első fokú bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak a másodfokú bíróság részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt /Be. 351. § (1) bekezdés/.

Nem tartotta megalapozottnak az ítéletábra a Debreceni Fellebbviteli Főügyészségnek az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványát.

Az indítvány szerint „az első fokú bíróság a vallomás megtagadása ellenére a vádlottak közül II. r. és I.sz. tanú, valamint III. r. és ugyancsak I.sz. tanú között a Be. 117. § (4) bekezdésében foglalt tilalom ellenére a szükséges figyelmeztetések hiányában szembesítést végzett”. A jegyzőkönyvek tanúsága szerint II. r. és III. r. vádlottak a 2008. október 29-i tárgyaláson I.sz. tanú vallomása észrevételt tettek, mely az idézett törvényhely szerint a vallomástétel megtagadását nem érinti. A vallomások különbözőségeire tekintettel az első fokú bíróság azt a konzekvenciát vonta le, hogy „a szembesítés eredménytelen”, mely azonban semmiképpen nem olyan súlyú eljárási szabálysértés, mely a büntetőjogi főkérdésekre kihatással lenne.

Az átirat azt tartalmazza, hogy „a bíróság a tanúk vallomástétele során ismételten nem törekedett kellően arra, hogy kérdések feltételével nyilatkoztassa meg a tanúkat, hanem nevezettek többségének „nem emlékszem” nyilatkozatait elfogadva a Be. 297. § (1) bekezdésének alkalmazásával a tanúk nyomozás során tett vallomásait ismertette és azokra nevezetteket nyilatkoztatta. Az említett vallomástételi mód nem felel meg a Be. 297. § (1) és (2) bekezdései szerinti jogintézmény céljainak, amely csak a tanú vallomása részeinek ismertetését és csak kérdés feltétel, a korábbi vallomásokkal való ellentét, illetve az emlékezet hiánya esetén teszi lehetővé”. Az első fokú bíróság II.sz. sértett, I.sz. tanú, III.sz. tanú, IV.sz. tanú, s I.sz. sértett nyomozati vallomását csupán azt követően tárta eléjük, miután hozzájuk kérdéseket intézett, V.sz. tanú, VI.sz. tanú és VII.sz. tanú önállóan adta elő a vallomását, VIII.sz. tanú kifejezetten kérte nyomozati vallomásának az ismertetését, IX.sz. tanú megpróbálta a történeteket elmondani, s mivel arra a cselekmény után több mint három év után nem volt képes, csak ezt követően lett ismertette a nyomozati vallomása, míg az egyébként a nyomozás során is a tényállással kevésbé összefüggő tényekről nyilatkozó IX.sz. tanú mentős - már csak a munkaköréből is adódóan - érhetően nyilatkozott úgy, hogy „Semmire nem emlékszem az ügyből.”.

Sérelmezi a fellebbviteli főügyészség azt, hogy mivel „a tanúk jelentős része a megismétlés előtti első fokú bírósági eljárásban vallomást tett, amely részben eltért a nyomozati vallomásaiktól, ezen tárgyalási szakban tett tanúvallomásokat azonban a bíróság egyáltalán nem ismertette”. Ezzel kapcsolatosan az ítélet tábla rámutat arra, hogy az alapeljárásban született ítélet hatályon kívül helyezésére azért is került sor, mert „az eljárás során a bíróság I.sz. és II.sz. sértett tanúk kihallgatása alkalmával a Be. 82. § (1) bekezdés b/ pontjában foglaltakat sértette meg ...” A Be. 85. § (3) bekezdésében és a Be. 82. § (1) bekezdés b/ pontjában foglaltak megsértése miatt ezért az ő vallomásuk bizonyítási eszközként ugyancsak nem vehető figyelembe” (hatályon kívül helyező végzés 4. oldal 2. bekezdés). A többi tanúval kapcsolatosan pedig a másodfokú bíróság végzése kifejti, hogy „a figyelmeztetésre adott válasz szó szerinti jegyzőkönyvezését teszi követelménnyé a Be. 85. §-a, amelynek elmaradása esetén a tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe” (hatályon kívül helyező végzés 5. oldal 1. bekezdés). Ebből következően a fellebbviteli főügyészség azon tanúknak az előző eljárásban tett vallomásai ismertetésének az elmaradását sérelmezi, mely vallomások bizonyítási eszközként figyelembe nem vehetők.

Az átiratban foglaltakkal egyetértve az ítélet tábla az első fokú bíróság ítéletének az indokolásából - mivel az a tárgyalás anyagává nem lett téve - mellőzi V.sz. tanú által „az előző eljárás tárgyalásán mondottakat” (ítélet 9. oldal alulról 2. bekezdés második mondat). Mindez azonban a tényállás megalapozottságát nem érinti, a sértetti közrehatásra közvetlen, nem ténybeli következtetésen alapuló bizonyítékok is rendelkezésre álltak.

Okszerűen vont következtetést az első fokú bíróság mindhárom vádlott bűnösségére, s törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is azzal, hogy a bűncselekmények megnevezését [Be. 258. § (2) bek. d/ pont és Bkv. 61.], valamint a 2008. évi LXXIX. tv. 1. §-ára tekintettel az életveszélyt okozó testi sértés bűntettének a törvényhelyét az ítélet tábla helyesbítette.

Többségében helyesen tárta fel az első fokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban további súlyosítóként szükséges értékelni II. r. vádlottnál azt, hogy a cselekményét korábbi elítélésének jogerőre emelkedése (2005. május 6.) után egy hónapon belül, egy másik büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg, III. r. vádlottnál pedig szintén a más eljárás hatálya alatti elkövetést, azonban e körből I. r. vádlott tekintetében a halmazat rögzítését az ítélet tábla mellőzi, míg ugyanennél a vádlottnál enyhítő körülmény még a súlyos testi sértés bűntettének kísérleti szakban való megrekedése, továbbá egy kiskorú gyermekének tartása, mint ahogy ugyanezen utóbbi körülmény II. r. vádlottnál is.

Az első fokú bíróság II. r. és III. r. vádlottakkal szemben kellően differenciált, megfelelő nemű és mértékű büntetéseket szabott ki, melyek igazodnak e vádlottak személyi társadalomra veszélyességéhez, az általuk megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyához, a bűnösségük fokához és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményekhez is, ezért azok enyhítésére az ítélet tábla alapot nem látott. III. r. vádlott büntetésének kiszabása során az első fokú bíróság enyhítő szakaszt alkalmazott a Btk. 87. §-a (1) bekezdésének c/

pontjában írt enyhítési lehetőséget teljesen kimerítve, nyilvánvalóan a bűnsegédi minőség, s az azt megvalósító tevőlegesség miatt. A jogi indokolásban azonban elmulasztott erről szólni, s a jogszabályhely feltüntetése is elmaradt.

I. r. vádlott a cselekmény elkövetésekor 19 éves volt, s bár állt már bíróság előtt, de ezen eljárások megrovással, vádemelés elhalasztásával, s egy esetben (2002-ben) próbára bocsátással végződtek. I. r. vádlott egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, a négy évvel korábban megvalósított cselekmény elkövetését beismerte, melyek közül az egyik a kísérlet szakában megrekedt, mely körülményekre tekintettel, s a 15 éves II.sz. sértetti közrehatását is nagyobb nyomatékkal értékelve az ítélőtábla a börtön-büntetés mértékét eltúlzottnak tartva, azt a korábban már felhívott enyhítő rendelkezést alkalmazva 1 év 10 hónapra mérsékelte. Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a szabadságvesztés büntetés annak végrehajtása nélkül is elérheti a Btk. 37. §-ában írt célokat, ezért a Btk. 89. § (2) bekezdés felhívásával azt 3 évi próbaidőre felfüggesztette, mely rendelkezésből következik a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzése is.

II. r. vádlottal szemben a ...i Városi Bíróság 64.B.752/2007/12. számú ítélete időközben elrendelte a ...i Városi Bíróság 35.Fk.2361/2004/28. számú határozatával kiszabott 8 hónapi szabadságvesztés utólagos végrehajtását, ezért az ítélőtábla az első fokú bíróság ezen - egyébként az ítélethozatalkor helyes - rendelkezését mellőzte.
Az első fokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddigiekre figyelemmel az ítélőtábla az első fokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Végül II. r. vádlott vonatkozásában felhívta az ítélőtábla az első fokú bíróságot, hogy e vádlott büntetései összbüntetésbe foglalásának a lehetőségét vizsgálja meg, továbbá rögzítette I. r. és III. r. vádlottak személyi igazolványának a számát is.

D e b r e c e n , 2009. május 26. napján

Dr. Ficsór Gabriella s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó József s.k. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila s.k. a tanács tagja

Z á r a d é k :

A ... Megyei Bíróság, mint első fokú bíróság 13.B.257/2007/17. számú ítélete I. r., II. r. és III. r. vádlottakkal szemben jogerőre emelkedett és I. r., valamint III. r. vádlottak szabadságvesztése büntetéseivel kivételével végrehajtandó.

D e b r e c e n , 2009. május 26. napján

. Ficsór Gabriella s.k.
a tanács elnöke